

Sygn. akt II Ca 941/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w osobie **SSO Sławomir Buras**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 października 2014 r. sprawy

z powództwa (...)

przeciwko B. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Busku-Zdroju z dnia 24 marca 2014 r., sygn. akt V C 371/13

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1.(pierwszym) w ten sposób, że zasądza od pozwanej B. K.na rzecz powoda (...)kwotę 3464,46 zł (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt cztery złote 46/100), zamiast kwoty 3855,98 zł (trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt pięć złotych 98/100); uchyla wyrok co do kwoty 391,52 zł i umarza postępowania w tej części oraz uchyla rozstrzygnięcie zwarte w punkcie 2. (drugim) wyroku co do kwoty 600 zł z tytułu zwrotu kosztów wynagrodzenia radcy prawnego ; oddala apelację w pozostałej części.

Sygn. akt II Ca 941/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Busku-Zdroju zasądził od pozwanej B. K.na rzecz powódki (...)kwotę 3855,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% i każdorazowymi od kwoty 1144,15 zł od dnia 24 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty (pkt 1.) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt 2).

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana zaskarżając go w całości. Zarzuciła:

-naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 207 § 6 k.p.c. poprzez Sąd I instancji spóźnionych (albowiem zgłoszonych przez stronę powodową dopiero w piśmie z dnia 17 lutego 2014 r.) twierdzeń i dowodów w postaci postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności i akt sprawy egzekucyjnej), które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy;

-naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c. poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że powód udowodnił wszystkie okoliczności faktyczne mówiące podstawę jego żądania, takie jak wysokość zadłużenia, przerwanie biegu przedawnienia;

- naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów wskutek braku wszechstronnego rozważania zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonania jego oceny wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego oraz niezgodnie z przepisami prawa, skutkujące całkowicie dowolną oceną dowodów, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według

norm przepisanych; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna jedynie w zakresie w jakim doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku. Uszło bowiem uwadze Sądu Rejonowego, że powód w piśmie z dnia 17 lutego 2014 r. ograniczył żądanie pozwu do kwoty 3464,46 zł (na którą złożył się kapitał - 1144,15 zł oraz odsetki karne- 2320,31 zł), wskazując, że podtrzymuje żądanie zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów z wyjątkiem kosztów zastępstwa procesowego i w pozostałym zakresie cofnął pozew wobec zapłaty należności przez pozwaną po wytoczeniu powództwa.

W myśl art. 203§1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W okolicznościach niniejszej sprawy brak podstaw do uznania, by czynność ta była niedopuszczalna w świetle art. 203§4 k.p.c., jako sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego, albo zmierzająca do obejścia prawa.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3464,46 zł , zamiast kwoty 3855,98 zł i na podstawie art.386§3 k.p.c uchylił wyrok co do kwoty 391,52 zł i umorzył postępowanie w tej części. Z racji, że powód domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu za wyjątkiem kosztów zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy uchylił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zawarte w punkcie drugim wyroku odnośnie zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 600 zł.

Apelacja dalej idąca nie zasługuje na uwzględnienie.

Za bezzasadny należy zarzut pozwanej odnośnie naruszenia art.207 k.p.c.

Nie można bowiem uznać, by zgłoszony przez powoda dowód w postaci postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności , znajdujący się w aktach sprawy akt sprawy I Co 56/11 i egzekucyjnej Km 353/11 był spóźniony, czyniąc tym samym zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia za zasadny. Wymaga zauważenia, że zarzut przedawnienia roszczenia został zgłoszony przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.11). Odpis sprzeciwu wraz z wezwaniem do jego ustosunkowania się i wezwaniem na rozprawę został powodowi doręczony w dniu 11 lutego 2014 r. (k.41). Powód w piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2014 r. zareagował na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia i zgłosił dowód przerwania biegu przedawnienia w postaci postanowienia Sądu z dnia 8 lutego 2011 r. o nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) Bank S.A. we W. przeciwko pozwanej (k. 45) .

Nie budzi wątpliwości Sądu , że wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia ponieważ jest to czynność konieczna do prawidłowego przeprowadzenia egzekucji. Pogląd taki jest utrwalony w najnowszym orzecznictwie ,a powołane w tej mierze przez skarżącą orzeczenie jest odosobnione (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11). Zważywszy, że roszczenie objęte pozwem przedawnia się z upływem trzech lat, powód występując z pozwem w dniu 19 grudnia 2013 r. (k.2) dochował terminu wymaganego przez art. 118 k.c.

Nie doszło również do naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art.233§1 k.p.c. w zw. z art.232 k.p.c. Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że roszczenie przez powoda zostało dostatecznie wykazane w myśl art.6 k.c.

Powód dołączył jako załączniki do pozwu: umowę kredytową nr (...), umowę przelewu wierzytelności, zawiadomienie o cesji, wezwanie do zapłaty. W załączniku do umowy sprzedaży wierzytelności została konkretnie wskazana wierzytelność wobec pozwanej, został tam wskazany numer umowy kredytowej, który jednoznacznie identyfikuje

wierzytelność z pozwaną. Dlatego też należy uznać, że powód przedstawił wystarczające dowody na to, że wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A.przeszła obecnie na powoda jako następcę prawnego.

Nie jest także uprawnione stwierdzenie, że powód nie wskazał, w jaki sposób wyliczył zadłużenie przedmiotowej umowy kredytowej. Powód określił kwotę kapitału zaległego oraz odsetki z karne, które to kwoty złożyły się na zadłużenie całkowite. Przedłożył również szczegółowe wyliczenie kwoty odsetek karnych (k. 43). Powód spełnił więc wymogi jasnego określenia żądania, uzasadnienia i wskazania z czego wynika żądana kwota.

Nie jest zasadny wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, wobec częściowego uwzględnienia apelacji. Po pierwsze wymaga wskazania, że apelacja została uwzględniona jedynie w bardzo nieznacznym zakresie, po wtóre pozwana nie wykazała by poniosła jakiegokolwiek koszty postępowania apelacyjnego, skoro została zwolniona przez Sąd od uiszczenia opłaty sądowej od apelacji oraz nie była reprezentowana w tym postępowaniu przez fachowego pełnomocnika.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. apelację w tej części jako niezasadną oddalił. SSO Sławomir Buras